

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 2. СЕПТЕМБАР 2018, ГОДИНА 19, БР. 51

Архимандрит Рафаил (Карелин): О МОЛИТВЕНОМ ЖИВОТУ ДЕЦЕ

...Једном је познати амерички психолог Роџерс гостовао у Тбилисију. Од својих колега сазнао је да у Тбилисију постоји незванична група младих, који су изучавали психолошке проблеме, посебно међусобних односа и општења. Он се заинтересовао за њихов рад и изразио жељу да се упозна са руководиоцем те групе, Виктором Криворотовим. После разговора са њим, Роџерс је рекао: “Ви желите да, на основу хришћанске концепције решавања питања психологије, нпр. детету пружате спреман морални програм, а у стварности треба створити услове за слободни развој природног, моралног потенцијала, постављеног у самом детету, без спољашњег деловања и принуде”. На то је Криворотов одговорио: “Ако у својој башти ви створите могућност за слободни раст и размножавање свих биљака, без разлике, а уклоните ДЕЛОВАЊЕ БАШТОВАНА, онда ће коров да угуши цвеће”. Роџерс није могао да одговори и само је ауторитативним гласом изјавио: “То се неће догодити”, скоро дословно поновивши израз Чеховљевог хероја: “То не може бити, зато што то не може бити”. Присутни су се тихо осмехнули, и то дискретно, да не би увредили престарелог хуманисту, који им је био гост. ...

Читао сам код једног Светитеља да Господ прима обраћење човека у свако време, али да је најбољи узраст за духовни живот - детињство, када је душа мека, као врућ восак. Зато је најбољи узраст за Исусову молитву - рано детињство: што се раније дете научи њој, тим боље. Већ над новорођеним дететом треба читати ту свештену молитву. Дете је ближе духовном свету од нас. Оно што ми покушавамо да схватимо разумом, дете непосредно осећа и као да упија у себе. Неки родитељи сматрају да дете треба да сазри да би га учили Хришћанству. То је ВЕЛИКА ГРЕШКА. Душа детета поседује способност посебног духовног знања и духовне проицљивости, касније она губи тај дар и постаје налик на младо, нежно стабло, које постепено задобија грубу кору. Постоји предање да је Сократу дошла мајка са дететом и питала га како треба васпитавати дете. “Ког је узраста?” - питао је мудрац. “Има тек две године”, одговорила је мајка. “Касно је - њега већ не треба васпитавати, него преваспитавати”, одговорио је Сократ. ...

Причали су ми и овај случај. Једна девојка је путовала у Загорск / сада Сергијев посад, Тројице-Сергијева лавра - прим.прир/, где су је старци

научили Исусовој молитви, и она се, од тада, увек трудила да има молитву у срцу и на уснама. Кроз неколико година се удала, али и усред световних брига и обавеза, није остављала Исусову молитву. Када је била у благословеном стању, читала је молитву наглас да би је чуло њено, још нерођено, дете, како би се и дете у утроби молило заједно са њом. После порођаја, када је успављивала бебу, изговарала је над њом Исусову молитву; тада је дете престајало да плаче и умиривало се на њеним рукама. У њеној соби, било је неколико икона у светом углу, а на супротном зиду висиле су фотографије и слике. Она је почела да примећује да дете често усмерава свој поглед на једну страну - ка икони Христа, Који седи на престољу; дуго и пажљиво је дете гледало у тај лик, као да је распознавало давно познато и рођено. Понекад је израз дететовог лица био такав као да види некога у соби, да жели да говори о томе, али не може.

Мајка треба да над главом своје бебе чита Јеванђеље и молитве, посебно Исусову молитву: то је тај НЕБЕСКИ БАЛЗАМ, КОЈИ ОНА ИЗЛИВА НА ЊЕГОВУ ДУШУ. Када дете почне да говори, нека прве речи, које родитељи треба да га науче, буду име Исуса Христа и Исусова молитва. Преподобни Јован Лествичник пише да, када се човек ујутру пробуди, прва његова мисао треба да буде о Богу - тиме ће он освештати цео дан (принеће тако *првину својих дела Богу*). А, детињство је - јутро живота. У детињству се полаже темељ духовне основе човека. Један од Светих је рекао: “Прва боја којом се боји одећа - не испира се”.

ВЕРОНАУКА - РАЗВИЈАЊЕ У ДЕТЕТУ ЉУБАВИ ПРЕМА БОГУ

Није довољно “приказати” /детету/ Господа објективно. Морамо настојати да изазовемо љубав и поштовање према Њему као Богу, и помоћи детету да речима и искуством зна да је његова љубав важна Христу. Допуштамо детету да се на свој начин односи према Христу и допуштамо Христу да успостави Свој однос са дететом. Када год говоримо о Господу, мора бити потпуно јасно да се ми односимо према Њему као према живој Личности, Којој свако може да приступи, Која је присутна и важна у животу сваког човека. Приче о Господу нису некакве “духовне лекције” које смо дужни да упамтимо.

Учитељи треба стално да показују да живот у Православној цркви и стварни живот нису две одвојене целине.

Предање најпре упознајемо као карту која нам помаже да следимо пут ка Богу. Али, ту карту не читамо у библиотеци, него у стварном животу. ... НАЈДРАГОЦЕНИЈЕ ШТО МОЖЕМО ДАТИ НАШОЈ ДЕЦИ ЈЕ ДА НАДАХНЕМО ЊИХОВО ПУТОВАЊЕ.

Мати Магдалина, Есекс (Енглеска), “Разговори с децом”

БРАК И ПОРОДИЦА: ЦРВЕНИ КОНЧИЋ ОКО РУКЕ

...Овде се ради о сујеверју - вера у сле-
пи случај. Дакле, у питању је паганизам!
Данашњи хришћани су свели своју веру на
папир - крштеницу! А, својим поступцима и
оваквим подухватима сведоче да су далеко
од Истине по Јеванђељу и да траже помоћ од
себи непознатих сила. Враг се досетио како
да скине са врата крштеник - крсно знамење
(Крст часни) и замени црвеним концем, по-
пут амајлије, као какве заштите против уро-
ка! Од 100% новорођене деце, отприлике 95%
носи, одлуком својих родитеља, до крштења
“црвени белег” или кончић, а то је, наводно,
заштита деце.

Права заштита је, заправо, једино могућа
када свештено лице прочита молитву знамења
по рођењу 1. и 8. дана, уједно и благословеном
водом, принова, тј. дете се окупа и припрема,
по навршењу од 40 дана, за крштење, а мајци
детета молитвом у припрати храма чита Мо-
литва очишћења нечистоте по порођају. У
пракси новозаветне црквене историје, истог
дана треба дете да се крсти. Међутим, ретко
ко поштује та правила по истеку од 40 дана,
него хиљаду препрека искоче, да тако кажемо,
а то је чиста умотворина баба које проричу,
заповедају, гледају у судбину и измишљају
ствари. На жалост, народ више њих слуша
него Бога и Цркву. Дешава се да је најчешће
преступна година, па не ваља да се крсти те
године, онда кум сад не може или живи у
инострани, па кад дође, онда тек дете да се
крсти. Онда је неко у фамилији умро, па не
ваља, и тако даље. Све ово време ишчекивања
за крштење детета, они верују да дете штити
црвени конац. То је, као што видите, пропа-
ст, како се плитко размишља. Огромно незнање
и велики мрак је покрио душу нашег српског
народа.

Моја маленкост обавезно изгрди на крштењу
родитеље и кума кад угледам на руци детета
црвени конац и да су се усудили да са тим
концем црвеним се поносе кад дођу у манастир
на крштење, и претрпе срамоту кад маказицама
одсечем, бацити на под и изгазим конац, пре
него почнем Свету тајну крштења.

Свети владика Николај Српски

Док не крстиш дете, стави крст поред његове
колевке. Некрштено дете може да напада
лукави или да му смета нека болест, а оно
не може да ти каже. Зато свештеник, са
крстом на коме је Распети, треба да му
очита посебне молитве за новорођенчад.
Св. Гаврило Грузијски

МАГИЈОМ СЕ, У СТВАРИ, НАСТОЈИ ДА СЕ ИЗБЕГНЕ ЖИВОТ...

Проф. др Светомир Бојанин, дечији психијатар

У НЕДЕЉИ 14. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 02.(20) Свети пророк Самуило; Св. свештеномученик Филип Ираклијски
- 03.(21) Св.ап.Гадеј; Св.мученица Васа са децом; Св.свештмуч.Рафаило Шишатовачки
- 04.(22) Свети мученик Агатоник; Св. свештеномученик Горазд Чешки
- 05.(23) Св. свештеномученик Иринеј; Св. мученик Луп (Оданије Успенија)
- 06.(24) Свети свештеномученик Евтихије; Света мученица Сира
- 07.(25) Пренос моштију Светог апостола Вартоломеја; Свети апостол Тит
- 08.(26) Свети мученици Адријан и Наталија

ЉУДИ ГОВОРЕ О... ВАСПИТАЊУ У ХРИСТУ

Зашто све то радимо? Зато да бисмо их спремили за будућност. ... Проблем је шта ћеш са својим дететом кад се оно отме, кад почне да слуша неког другог, неког Мароканца, па окуша хашиш, окуша траву... Родитељима је немогуће тада да нешто учине. Колико пута се то дешавало: дођу ми родитељи први пут у цркву јер су немоћни. Никад нису долазили у цркву, али долазе кад су немоћни. Кажу: “Дете ми је отишло, шта да радим? Јој, молите се Богу да нам се врати!” Проблем је код тог детета што нису унутра изградили тај темељ, да га заштите. **АКО ДЕЦУ И МЛАДЕ НЕ ОБДАРИШ ЖИВИМ ХРИСТОМ, НЕМАШ НИКАКВЕ ШАНСЕ ДА ИХ ЗАШТИТИШ.**

Дете долази тужно кући, па прича: “У мом разреду нико не верује. Ја не смем да кажем ништа о Христу јер ми се смеју”. А, ја кажем: “Али, ти Га имаш ту, имаш Га у срцу. Чувај ти Њега ту, нека они причају. Не мораш да говориш ништа, чувај ти Њега...” И, онда, они то разумеју, знају да се снађу у томе. Значи, они то већ имају, они су концепт Хришћанства већ усвојили. Ти треба да га, од почетка његове спознаје, толеришеш, да га пустиш и да га васпитаваш. Значи, да иде у цркву, да и свештеник разговара са њим, тако да дете одлично зна шта је добро, а шта није. И оно у себи има своју властиту релацију према Богу, има свој властити страх пред неком опасношћу, по својој слободној вољи зна да је то опасно. Причешћивањем ових малих, сваке недеље, МИ У ЊИМА ВЕЋ ГРАДИМО ЖИВОГА ХРИСТА, Који улази у њихове ћелије живота, њиховог тела. Тако ће моћи поднети касније искушења која им доноси тај свет са стране.

Прота Војислав Билбија

Драга браћо и сестре, данас, у наставку Свете Литургије, служићемо Чин призива Светог Духа за благословену нову, 2018/2019. школску годину, као и традиционални парастос свим почившим ктиторима, задужбинарима, парохијанима, добротворима и приложницима Саборне цркве.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел.храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.